

LEO

Het Malle van
Sanne Van Looy

Achter de schermen
met Joachim Pohlmann

Jan Jambon

**‘Vlaanderen
hakt historische
knopen door’**

6

‘Opvang van vluchtelingen bij mensen thuis is de laatste oplossing die een overheid van haar bevolking mag vragen’

Theo Francken en Katja Verheyen

13

‘Als burgemeester deel je lief en leed met je inwoners’

Sanne Van Looy

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyncq, Jeroen Dujardin, Elias Kartout, Xavier Lesenne, Jan Van Camp, Charlotte Vandecruys, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), ©Anne Deknock, ©Andreas Van Esbroeck, ©Dieter Telemans, ©Frankie and Fish, ©James Arthur, ©Sandra Van Watermeulen
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T: 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6
1000 Brussel

28

‘Er is een goede, professionele verstandhouding gegroeid met de cultuursector’

Joachim Pohlmann

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De apps van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 8 april 2022. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 23 mei 2022.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie @de_NVA op Twitter
 @de_NVA op Instagram

‘HET HART HOOG, HET HOOFD KOEL. EN GEZOND VERSTAND. PRINCIPES EIGEN AAN ONZE PARTIJ’

Het is ver gekomen met de federale regering: de oppositie én een oorlog waren nodig om een beslissing te nemen die louter gezond verstand zou moeten zijn. Want het langer openhouden van de kerncentrales is goed voor het klimaat en voor onze portemonnee. Toch is die beslissing ook een gemiste kans. Men had ervoor moeten kiezen om zoveel mogelijk kerncentrales zo lang mogelijk open te houden. Zonder taboes. In de Verenigde Staten kunnen kerncentrales tachtig jaar openblijven, waarom zou dat bij ons niet kunnen? Het zou de logica zelve moeten zijn om zoveel mogelijk onafhankelijk te zijn voor onze energievoorziening.

Met gezond verstand én met ons hart. Als brede volkspartij zetten wij ons hart open voor wie hulp nodig heeft. De oorlog in Oekraïne bracht een golf van solidariteit teweeg in Vlaanderen. Het hart hoog, maar ook: het hoofd koel. Daaraan ontbreekt het de federale regering. Want hoe zorgen we ervoor dat de vluchtelingen niet ten prooi vallen aan mensen met slechte bedoelingen? Hoe behoud je het draagvlak voor onze sociale zekerheid als een burger met een leefloon in zijn eigen levensonderhoud moet voorzien, terwijl iemand uit Oekraïne een leefloon krijgt én daarbovenop bed, bad, brood?

Gelukkig is er een daadkrachtige Vlaamse Regering. Matthias Diependaele had al snel een kader klaar voor de veilige collectieve opvang van Oekraïense vluchtelingen. Zuhail Demir nam de nodige maatregelen om de stikstofproblematiek aan te pakken. Ben Weyts zet stappen om het tekort aan leerkrachten aan te pakken. En dat allemaal onder de leiding van minister-president Jan Jambon.

Gezond verstand. En het hart hoog, het hoofd koel. Twee principes eigen aan onze partij. Samen met u schrijven we ons verhaal verder. Een warm verhaal, een verantwoord verhaal, een verhaal voor en door de Vlaming.

Anneleen Van Bossuyt
Kamerlid

Bert Wollants en Joy Donné

HOE HOUDEN WE DE ENERGIEFACTUUR ONDER CONTROLE?

'De bijdrage van kern-energie is de komende decennia echt nodig'

'Ons wetsvoorstel omvat een belastingvermindering van 500 euro netto'

Bloed, zweet en tranen heeft het gekost om het haar duidelijk te maken, maar eindelijk beseft de federale regering dat kernenergie essentieel is in de energiemix van de toekomst. Anderzijds schiet paars-groen nog altijd tekort om de energiefactuur van de Vlaming beheersbaar te houden. Kamerleden Bert Wollants en Joy Donné volgen die belangrijke dossiers voor ons op.

De regering-De Croo besliste op 18 maart om de kernuitstap uit te stellen. 'Een goede zaak', vindt Bert Wollants, die zich al jarenlang verzet tegen de kernuitstap. 'Ik ben opgelucht dat de kernuitstap er niet komt in 2025. Maar laten we niet vergeten dat de regering-De Croo een oorlog in Oekraïne nodig had om te beseffen in wat voor groene waanzin ze dreigde te stappen.'

Zo lang mogelijk

De Oekraïne-crisis heeft de kaarten zodanig door elkaar geschud dat we maximaal moeten inzetten op energie-onafhankelijkheid. Dat betekent niet alleen zoveel mogelijk kerncentrales openhouden zolang het veilig kan, maar ze ook minstens twintig jaar langer openhouden. De beoogde termijn van tien jaar is onvoldoende. 'Wie vandaag kiest voor een verlenging van tien jaar van slechts twee kerncentrales, legt de lat op de grond', zegt Bert. 'Het is onbegrijpelijk dat niet eens overwogen wordt om te onderzoeken wat nog meer gedaan kan worden. We hebben de bijdrage van kernenergie de komende decennia echt nodig om de energie-facturen van de bevolking te drukken.'

Bert ergert zich eveneens aan het uitstelgedrag van de regering. 'Daardoor passeert energiebedrijf Engie twee keer langs de kassa: het krijgt zijn gesubsidieerde gascentrale(s) én het kan extra veel geld vragen om de kerncentrales langer open te houden.'

Belastingvermindering

Intussen is de energiefactuur de voorbije maanden geëxplodeerd. De bevolking zit met de handen in het haar, maar de regering-De Croo komt niet verder dan wat gerommel in de marge. 'De Vlaamse middenklasse valt uit de boot', zegt Kamerlid Joy Donné. 'Dat willen we niet. Daarom heb ik samen met Bert Wollants een wetsvoorstel ingediend om een belastingvermindering van 500 euro netto toe te kennen om de energiefactuur te milderen voor wie werkt, spaart en onderneemt.'

Het voorstel betreft een vermindering van de personenbelasting met 500 euro die direct doorgerekend wordt in de bedrijfsvoorheffing. Zo houden de mensen onmiddellijk netto meer over van hun loon of pensioen. Gepensioneerden komen dus ook in aanmerking, net zoals zelfstandigen. Het voorstel geldt niet voor wie het sociaal tarief voor aardgas geniet. Die mensen hebben al een substantieel voordeel.

'De regering-De Croo komt niet verder dan wat gerommel in de marge'

Voordeel in centen

'In vergelijking met een btw-verlaging krijgt men op die manier dus een voordeel in centen om de peperdure energiefactuur te betalen. Geen vestzak-broekzakoperatie, maar een financieel voordeel zónder impact op de loonindex', legt Joy uit. 'Wie dat gaat betalen? 'Onze energie-producenten. Kerncentrales maken vandaag torenhoge overwinsten en we betaalden met z'n allen extra btw op de hogere prijzen voor energie. Het is dan ook niet meer dan logisch dat we die meerinkomsten en de extra btw-inkomsten voor de overheid mee zouden gebruiken om de burger financieel te ondersteunen', besluit Bert. ■

Zuhal Demir wil energieverbruik verder verlagen

De Vlaamse Regering neemt ondertussen wél haar verantwoordelijkheid. Op voorstel van Vlaams minister van Energie Zuhal Demir verhoogt ze de steun voor verbouwingen en warmtepompen in 2022 en 2023. De komende jaren versnelt Vlaanderen ook de uitrol van hernieuwbare energie.

'De situatie in Oekraïne toont aan hoe kwetsbaar we zijn ten opzichte van dictators als Poetin. Of we het nu willen of niet, door onze afhankelijkheid van Russisch gas financieren we mee Poetins oorlogsmachine. Voor onze eigen veiligheid, onze portefeuille en het klimaat moeten we ons gasgebruik drastisch verlagen', zegt Zuhal.

De Vlaamse Regering mobiliseert daarom een fors budget om het energieverbruik te verlagen. Het reeds voorziene budget van 440 miljoen euro stijgt tot liefst 658 miljoen euro voor renovatie, isolatie, warmtepompen en hernieuwbare energie. Een van de maatregelen is de verhoging van de Mijn VerbouwPremie, waarbij vooral de middenklasse en lagere inkomens extra steun krijgen. Dat geldt ook voor de premie voor warmtepompen, die gevoelig stijgt. Voor mensen die het financieel moeilijk hebben, komt er de Mijn VerbouwLening.

Sneller van het gas af

'In één klap gaan we sneller van het gas af, isoleren we beter onze gebouwen en beschermen we de portefeuille van onze middenklasse. We maken investeren in een lager energieverbruik en lokale energieproductie voor de mensen interessanter en gemakkelijker. En we versnellen tegelijk de uitrol van hernieuwbare energie om ons minder afhankelijk te maken van gas. We staan voor moeilijke tijden, maar de Vlaamse Regering neemt haar verantwoordelijkheid en heeft specifiek aandacht voor de middenklasse.'

Katja Verheyen en Theo Francken over de opvang van Oekraïense vluchtelingen

'FEDERALE REGERING SCHUIFT HETE AARDAPPEL DOOR'

De Russische invasie van Oekraïne is een menselijk drama. Miljoenen mensen, vooral vrouwen en kinderen, vluchten naar veiligere oorden. Ook richting Vlaanderen. 'De N-VA heeft altijd gepleit voor opvang in eigen regio. Het is vandaag dus ook logisch dat wij – Europa en België – onze duit in het zakje doen', zeggen Vlaams Parlementslid Katja Verheyen en Kamerlid Theo Francken. 'Maar de federale regering schoof al snel de hete aardappel door.'

Theo Francken, Kamerlid en voormalig staatssecretaris voor Asiel en Migratie, is niet te spreken over de aanpak van staatssecretaris Sammy Mahdi (CD&V). Die lanceerde bij het uitbreken van de oorlog de campagne #Plekuvrij, waarmee hij gastgezinnen wou vinden voor de Oekraïense vluchtelingen. 'Ik heb enorm veel bewondering voor al die solidariteit, maar opvang bij mensen thuis is eigenlijk de laatste oplossing die een overheid van haar bevolking mag vragen', zegt Theo.

'Achter de hashtag gingen vooral overvolle opvangcentra schuil, waar wél plaats gemaakt werd voor illegale migranten, maar waar geen plaats was voor oorlogs-vluchtelingen. Dat kan ook niet anders met het soort migratiepolitiek dat Mahdi voert.' Zodra zijn #Plekuvrij-campagne op rolletjes liep, aarzelde staatssecretaris Mahdi dan ook niet om de opvangdruk bij de Vlaamse en lokale overheden te leggen. 'Plots stonden die gezinnen op onze stoep zonder ook maar één richtlijn vanuit de federale overheid', zegt Katja Verheyen, die ook schepen van Welzijn en Wonen is in Bree.

Bed, bad, brood én begeleiding

Een andere discussie was de toekenning van het leefloon. De Oekraïense vluchtelingen kregen meteen het statuut van 'tijdelijk ontheemde' toegekend. Dat

betekent dat ze geen asielpprocedure hoeven te doorlopen en dat ze van de paars-groene regering meteen een zogenaamde A-kaart krijgen. Daarmee hebben ze onmiddellijk recht op een leefloon, gratis onderwijs en gezondheidszorg, kinderbijslag en begeleiding naar de arbeidsmarkt.

'Ik maakte me grote zorgen over de belasting van het hele sociale systeem en de mogelijkheid dat vluchtelingen een leefloon zouden combineren met gratis huisvesting', zegt Theo. Daarom diende hij een alternatief wetsvoorstel in voor de invoering van een nieuwe verblijfskaart, de T-kaart. 'Die houdt in dat men bed, bad en brood krijgt, met de nodige begeleiding, toegang tot werk en beperkt weekgeld. De Europese richtlijn voor tijdelijk ontheemden staat dat perfect toe.'

Katja Verheyen en Theo Francken:
'Vlaanderen en de lokale besturen nemen
wél hun verantwoordelijkheid op.'

'Zo'n T-kaart heeft trouwens alleen maar voordelen: geen druk op de oververhitte huurmarkt en geen discriminatie van mensen die met een leefloon zelf moeten huren én in hun onderhoud voorzien. Met een T-kaart kunnen we de beste opvang organiseren met veel meer mogelijkheden voor psychologische begeleiding, onderwijs en medische steun.'

Tijdelijk onderdak

De federale regering bleef echter vasthouden aan de toekenning van een leefloon. 'In dat geval zullen de vluchtelingen natuurlijk hun toevlucht zoeken tot de huurmarkt. En die is sowieso al oververhit en overbevoerd', zegt Katja. Daarom legde ze samen met Vlaams Parlementsleden Sarah Smeyers en Allesia Claes, en in nauw overleg met bevoegd minister Matthias Diependaele, een nooddecreet neer. 'Daarmee konden we de woning-kwaliteitsnormen tijdelijk verlagen, waardoor woningen die niet geschikt zijn voor sociale huur wel ter beschikking kunnen komen voor tijdelijke opvang als ze opgeknapt worden.'

Daarnaast leggen Katja en haar collega's met dit decreet ook de basis voor een flexibel en duidelijk juridisch kader voor tijdelijk onderdak van Oekraïense vluchtelingen. Huidige huurovereenkomsten hebben in principe een duur van negen jaar. 'Met ons decreet worden kortlopende contracten mogelijk. Dat biedt zowel de verhuurder als de huurder meer rechtszekerheid en duidelijk omschreven rechten en plichten. Vlamingen die vrijwillig een Oekraïense vluchteling in huis nemen, kunnen afspraken op papier zetten en dus ook een vergoeding afspreken. Hetzelfde geldt voor wie een pand wil verhuren aan Oekraïners voor een korte periode.' ■

VLAAMS

FEDERAAL

MOSLIMEXECUTIEVE: SLECHTE WIL, AMATEURISME EN WANBESTUUR

Nadia Sminate

Koen Metsu

Hallucinante bedragen voor een onvindbare Mercedes, zitpenningen voor fictieve vergaderingen, een luxueus gebouw. En bewijzen van buitenlandse inmenging via onwettige, schimmige constructies vol spionnen. Dat is het palmares van de Muslimexecutieve.

'Al jaren vragen we de erkenning van de Executieve in te trekken. Minister Van Quickenborne (Open Vld) is daar nu eindelijk op ingegaan', zegt Kamerlid Koen Metsu. 'Er wordt vaak geschermd met godsdienstvrijheid, maar die vrijheid kan natuurlijk nooit een vrijegeleide zijn voor wantoestanden, onwettigheden of spionage.'

Dit 'representatieve orgaan' vertegenwoordigt geen enkele burger van dit land.'

Het dossier heeft bovendien een institutioneel angeltje. De erkenning van erediens ten is Vlaams, de Executieve is een federaal relict. 'Onder Vlaamse bevoegdheid zou het nooit zo ver gekomen zijn', weet Vlaams Parlements lid Nadia Sminate. 'De recente hervorming van de controle op de erediens ten toont de wil van de Vlaamse meerderheid om er op een strenge maar rechtvaardige manier mee om te gaan.' Nadia pleit voor een louter administratief orgaan. 'Dat is de beste garantie om misbruik tegen te gaan, en daar zijn ook de Vlaamse moslims het meest bij gebaat.'

VLAAMS

RESERVATIESTROOK SCHIPDONKKANAAL WORDT GESCHRAPT

Maaïke De Vreese

Bert Maertens

Vlaams Parlements lid Bert Maertens wil de volledige schrapping van de reservatiestrook langs het Schipdonkkanaal. Het Vlaams Parlement keurde daartoe een resolutie goed, die Bert samen met zijn collega Maaïke De Vreese indiende.

Al bijna vijftig jaar is er sprake van een mogelijke verbreding van het Schipdonkkanaal. Een verbreed en uitgediept kanaal zou de binnenvaartontsluiting van de haven van Zeebrugge moeten verzekeren. In de jaren zeventig werd daarom op de gewestplannen een reservatiestrook voor de verbreding

aangeduid. 'Maar wie nog steeds gelooft dat het Schipdonkkanaal ooit verbreed zal worden, die dwaalt', zegt Bert.

Tegelijk wijst hij op het belang van de Haven van Zeebrugge. 'Die heeft een enorme economische waarde voor de regio en moet dus goed ontsloten zijn. Er moet daarom eerst een akkoord zijn met Nederland over de regels voor estuaire vaart. Als dat akkoord er is, moet de Vlaamse Regering zo snel mogelijk de reservatiestrook schrappen. Zo is er weer toekomstperspectief voor de omwonenden, de landbouwsector en extra natuur langs het kanaal.'

A man with grey hair, wearing a dark blue suit, white shirt, and patterned tie, stands on a cobblestone street. He is looking towards the camera with a slight smile. The background shows a classical building with white stone walls and windows. A small red and black scooter is parked on the street to the right.

JAN JAMBON RIJGT MET VLAAMSE REGERING
HISTORISCHE AKKOORDEN AANEEN

**'WE PAKKEN DE
PROBLEMEN AAN
ZOALS HET HOORT'**

De coronacrisis overschaduwde twee jaar lang het beleid van de Vlaamse Regering. En ook de Oekraïne-crisis zorgt voor nieuwe uitdagingen. Maar minister-president Jan Jambon en zijn ploeg slagen er intussen wel in om – vaak uit de schijnwerpers van de media – historisch belangrijke knopen door te hakken en hun ambitieuze regeerakkoord zonder uitstel uit te voeren.

J *an, je bent sinds tweeënhalve jaar minister-president van Vlaanderen. Hoe kijk je terug op dat eerste deel van de legislatuur?*

‘Toen ik de eed aflegde als minister-president had ik nooit kunnen vermoeden dat de eerste helft van mijn ambtstermijn er zou uitzien zoals die eruitgezien heeft. Het waren stormachtige jaren. We kregen onder meer te maken met de Brexit en de coronapandemie, en nu is er de oorlog in Oekraïne met daaraan gekoppeld een vluchtelingencrisis. Ik heb vaak de indruk gehad dat ik een crisisregering leid zonder te beschikken over de eigenlijke crisis-bevoegdheden.’

Wat bedoel je daarmee?

‘Tijdens de pandemie konden we niet altijd doen wat we zelf wilden doen. De federale regering had vaak het laatste woord, aangezien de deelstaten eigenlijk geen bevoegdheden hebben inzake crisis-beheersing. Dat was frustrerend. Binnen

- geboren op 26 april 1960 in Genk
- licentiaat Informatica (VUB) en master in Business Administration (Universiteit Antwerpen)
- bestuurslid Volksuniejongeren (1985-1988)
- bekleedde topfuncties bij onder meer IBM, SD Worx en Bank Card Company
- actief binnen de Vlaamse Volksbeweging tot 2006
- sinds 2007 achtereenvolgens gemeenteraadslid, schepen en burgemeester van Brasschaat
- tussen 2007 en 2014 volksvertegenwoordiger en fractievoorzitter in de Kamer
- minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid van 2014 tot 2018
- minister-president van Vlaanderen sinds 2019

het overlegcomité deden we er alles aan om zoveel mogelijk de pragmatiek en het gezond verstand te laten primeren, rekening houdend met de druk op de gezondheidszorg, onze economie én het welzijn van alle Vlamingen. Maar dat werd niet altijd gevolgd. Wat we zelf konden doen, hebben we uiteraard wel zo goed mogelijk trachten te doen. Denk aan de vaccinatiecampagne en de financiële ondersteuning, die heel wat burgers, ondernemingen en verenigingen door de crisis heeft geloodst.’

Sommigen bleken ook onterechte steun te hebben gekregen. Hoe zit het daarmee?

‘Te midden van zo’n crisis zijn er altijd die, al dan niet bewust, onterecht meegenieten van de tijdelijke solidariteitsmechanismen die worden voorzien. Maar wees gerust: er is daarop intensief gecontroleerd. We hebben 15.030 terugvorderingen van onterecht toegekende steun gerealiseerd, goed voor in totaal 116 miljoen euro. Fraudeurs zijn er dus niet mee weggekomen.’

Ondertussen dient zich alweer een nieuwe crisis aan.

‘Ik spreek altijd met twee woorden, maar covid leek voorlopig bedwongen. En toen begon de invasie in Oekraïne, aan de grenzen van de Europese Unie. We gaan van de ene crisis over in de andere.’

Ben je bezorgd over die oorlog?

‘Natuurlijk. Poetins invasie in Oekraïne zorgt voor immens veel leed. Miljoenen mensen zijn intussen radeloos op de vlucht. Er zijn weinig tekenen van hoop op een spoedige beëindiging van deze mensonterende oorlog. De verdediging van onze Westerse democratische waarden staat op het spel. De wereldvrede wordt bedreigd.’

Kan Vlaanderen iets betekenen op dat wereldtoneel?

‘Het is nogal evident dat wij niet bij machte zijn om dat conflict te stoppen. Maar we doen wel alles wat we kunnen. Vlaanderen geeft steun aan Oekraïne en we maken er een erezaak van om de Oekraïners die op de vlucht zijn goed op te vangen.’

Duizenden vluchtelingen zouden opgevangen worden in Vlaanderen. Zijn we daar klaar voor?

‘Ons plan van aanpak beantwoordt aan drie belangrijke criteria: gastvrijheid, rechtvaardigheid, en vooral: permanente flexibiliteit. Je kan nu nog geen groot masterplan maken dat de hele crisis meegaat. Daarvoor is de toestand te onvoorspelbaar.’

‘Eind maart zorgden we al voor 18.000 collectieve opvangplaatsen, terwijl er in Vlaanderen op dat moment nog maar een collectieve opvangnood was voor 2.000 mensen. Veel mensen zaten al bij particulieren, familie of vrienden. We creëerden die collectieve opvangplaatsen aan een recordtempo, samen met de lokale besturen. Tegen juni zal die capaciteit opgetrokken worden naar 30.000 opvangplaatsen. We proberen dus telkens de crisis voor te blijven.’

‘We maken er een erezaak van om gevluchte Oekraïners goed op te vangen’

Wat als de oorlog langer duurt? Hoeveel mensen zouden dan naar Vlaanderen kunnen komen?

‘De meest pessimistische prognoses spreken van 120.000 mensen die de komende jaren naar hier zouden kunnen komen. Dat wordt potentieel dus een ongeziene uitdaging. Mij ga je niet op voorhand *Wir schaffen das* horen zeggen. Als de ergste scenario’s werkelijkheid worden, dan zal het een tijd ontzettend moeilijk zijn.’

‘Maar we doen alles wat we kunnen. We zijn nu volop bezig met het bouwen van nooddorpen. Grote collectieve opvangfaciliteiten. Die bieden ook het enorme voordeel dat gerichte en →

geschikte dienstverlening ter plaatse verzekerd kan worden, zoals onderwijs en begeleiding naar werk.’

Heeft de federale regering ook in deze crisis de regie in handen?

‘Minder. Vlaanderen zal in samenwerking met de lokale besturen de opvang in goede banen leiden. Net als onderwijs en heel wat andere zaken. Maar we zijn wel afhankelijk van enkele beslissingen die de federale regering in het begin van deze crisis nam. Zo koos staatssecretaris Sammy Mahdi van CD&V initieel voor een grote #plekvrij-campagne. Daardoor kwam een groot deel van de eerste Oekraïners terecht bij gewone mensen thuis, en niet in collectieve opvang, waar we aan gecentraliseerde dienstverlening kunnen doen.’

‘Een tweede federale beslissing was om alle vluchtelingen automatisch een leefloon te geven. Persoonlijk ben ik meer fan van de Nederlandse aanpak. Die biedt vluchtelingen bed, bad, brood, begeleiding en een beperkte som weekgeld aan. Dat zorgt ervoor dat je logistiek meer vat hebt op die mensen. Door hen met een leefloon de wijde wereld in te sturen, zijn de vluchtelingen veel kwetsbaarder voor bijvoorbeeld huisjesmelkers. Het had dus gecontroleerder gekund, maar Vlaanderen zal er alles aan doen om de vluchtelingen naar de juiste diensten te begeleiden.’

Is er naast al dat crisisbeleid eigenlijk nog tijd om regulier beleid te voeren?

‘Absoluut. Deze regering voert effectief haar ambitieuze regeerakkoord uit. Zonder enig verwijl. Daarenboven heeft de Vlaamse Regering aangetoond dat we elk probleem waarvoor we bevoegd zijn ook effectief aanpakken. Dat bewijzen de talloze akkoorden en plannen die we al gemaakt en opgesteld

‘Vlaanderen blaakt nog steeds van economische gezondheid’

hebben. Denk maar aan het relanceplan *Vlaamse Veerkracht*, het zorgakkoord, het begrotingsakkoord, het klimaat- en energieplan, de hervormingen op het vlak van onderwijs, subsidiebeleid, cultuur en arbeidsmarkt, de vele infrastructuurwerken, de vereenvoudiging van de structuren, noem maar op.’

‘Kijk ook naar belangrijke symbooldossiers voor onze partij, zoals de verplichte gemeenschapdienst voor langdurig werklozen of de verplichte taalscreening bij kleuters: die zijn stuk voor stuk regeringsbeleid geworden. Ook onze Vlaamse export kende ondanks de moeilijke context in 2021 opnieuw een recordjaar. Vlaanderen blaakt nog steeds van economische gezondheid. En net voor de krokusvakantie bereikten we nog een historisch akkoord over de aanpak van het stikstofdossier en de bouwshift.’

Dat is echt wel een pluim op de hoed van de Vlaamse Regering, want beide dossiers sleepten al jaren aan.

‘Inderdaad. Aan het krokusakkoord is snoeihard en lang gewerkt. Het is een akkoord dat ogenschijnlijk tegengestelde belangen met elkaar verzoent en waarin natuur, landbouw en economie elkaar de hand reiken. Om het met een boutade te zeggen: voor dit akkoord hebben we water en vuur met elkaar verzoend.’

‘Voor mij was het allerbelangrijkste om te vermijden dat het in Vlaanderen, zoals in Nederland, tot een vergunningsstop zou komen. Beeld je dat eens in. Dat zou betekend hebben dat je geen enkele vergunning meer kan uitreiken aan gelijk welk initiatief in de landbouw of in de industrie. De gevolgen daarvan zouden niet te overzien zijn. Maar dat zou wel het gevolg geweest zijn als we niet snel tot een oplossing kwamen voor het teveel aan stikstofoxiden en ammoniak dat in Vlaanderen uitgestoten wordt.’

Kan je voor onze lezers kort de contouren van die beslissing schetsen?

‘Een veertigtal zogenaamde rode bedrijven die erg veel stikstof uitstoten – de zogenaamde piekbelasters – zullen ten laatste in 2025 onherroepelijk dicht moeten. Daarnaast gaan we heel wat land-

bouwbedrijven moeten vragen om hun activiteiten in te krimpen. We beseffen dat dit voor sommigen hun levenswerk is, maar we hebben helaas geen andere keuze. Daarom wil ik ook benadrukken dat het een tijdelijke maatregel is, en dat we tegelijk ook investeren in onze landbouw. Eens we minder stikstof uitstoten, zal er opnieuw meer ruimte komen voor duurzame landbouw. Want het is uiteraard niet zo dat we in Vlaanderen niet meer aan landbouw willen doen. Integendeel. We gaan Vlaamse landbouwers de komende jaren intensief helpen om hun landbouwbedrijven te moderniseren, zodat we in Vlaanderen ook op het vlak van innovatieve landbouw kunnen uitblinken. Dat zal ons in de toekomst geen windeieren leggen. En wie toch moet sluiten, zal daarvoor natuurlijk vergoed worden.'

Met het krokusakkoord kwam er niet enkel een oplossing voor het stikstofprobleem.

Ook de bouwshift wordt uitgevoerd.

'Inderdaad. Vlaanderen is klein en geraakt alsmear verder volgebouwd.

Dat is op termijn niet houdbaar. We willen kwaliteitsvol en ruim leven, we willen voldoende groen, we willen ons wapenen tegen extreme droogte en extreme regenval, tegen extreme hitte ook. Dat betekent dat het land in Vlaanderen echt een kostbaar goed wordt en maximaal gevrijwaard moet worden. Het is daarom de bedoeling dat we tegen 2025 nog maar drie hectare bijkomende ruimte per dag innemen en tegen 2040 zelfs géén bijkomende ruimte meer. Ook op het vlak van onze ruimtelijke ordening gaan we dus naar een zeer ingrijpende hervorming. Wie zijn bouwgrond omgezet ziet in landbouwgebied, natuur of bos, zal daarvoor correct vergoed worden via de lokale besturen. Daarvoor wordt een fonds aangelegd waarin jaarlijks 100 miljoen euro terecht komt.'

Je bent duidelijk trots op die doorgehakte knopen.

'Ja, omdat we de problemen aanpakken zoals dat hoort. Moeilijke beslissingen vergen complexe oplossingen. Daarover

is niet iedereen altijd even tevreden, maar het is onze taak om de goede evenwichten te vinden.'

Hoe kijk je vooruit naar de rest van de legislatuur?

'We zullen de komende twee jaar allicht nog veel belangrijke knopen ontwarren én doorhakken. Onlangs sloten we bijvoorbeeld opnieuw een historisch akkoord, deze keer rond Doel en de uitbreiding van de Antwerpse haven. Opnieuw werden water en vuur verzoend.'

'De oorlog in Oekraïne en de vluchtelingenstroom stellen ons ook voor enorme uitdagingen. En zo zullen er nog op ons pad komen. Maar ik verzeker je dat we die problemen zullen oplossen. Want deze Vlaamse Regering werkt en hangt aan mekaar. We zijn er de voorbije twee jaar in geslaagd om elk moeilijk en netelig dossier op te lossen. We zullen dat de komende twee jaar blijven doen. In Vlaanderen wordt op een verantwoordelijke manier bestuurd.'

Om af te sluiten: is er iets waar je nog naar uitkijkt?

'Als minister van Cultuur heb ik de (her-) opening van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen, het KMSKA, met stip in mijn agenda gezet. Al tien jaar lang wordt gewerkt aan de renovatie. Die is nu afgerond en de eerste werken worden weer in het museum geplaatst. Met een oppervlakte van 21.000 vierkante meter is het KMSKA veruit het grootste museum van Vlaanderen, met de grootste én belangrijkste kunstcollectie. Het nieuwe gebouw is veelzijdig, uitdagend en zonder meer spectaculair. Het is van een internationaal topniveau. We zullen onze prachtige collectie Vlaamse Meesters vanaf eind september weer aan heel de wereld kunnen tonen. In een prachtig vernieuwd museum.' ■

De favoriete apps van

Annick De Ridder

Annick, kan jij me wat meer vertellen over deze WhatsAppconversatie met je collega-Vlaams Parlementslid Maaïke?

'We waren verheugd met de goedkeuring van het decreet dat de fusie van de havens van Antwerpen en Zeebrugge moet mogelijk maken. Dat gebeurde in het Vlaams Parlement nagenoeg kamerbreed. En het belang ervan kan niet genoeg benadrukt worden. De eengemaakte haven wordt de belangrijkste containerhaven in tonnen, de grootste voor overslag van voertuigen in Europa en een van de grootste zogenaamde breakbulkhavens. Bovendien herbergt onze haven de grootste petrochemische cluster van Europa, en we spreken ook expliciet de ambitie uit om én de *green port* én de energiepoort van Europa te worden.'

'Kortom, we willen nóg meer de economische motor van Vlaanderen zijn. En ja, Maaïke en ik zijn er dan ook heel trots op dat we het parlementaire werk dat daarbij komt kijken tot een goed einde konden brengen. Samenwerken loont!'

Annick De Ridder is licentiaat in de rechten (UA) en volgde een bijkomend postgraduaat Corporate finance aan de KU Leuven. Ze startte haar carrière als advocaat aan de Antwerpse balie. Sinds 2004 zetelt Annick als Vlaams volksvertegenwoordiger. In 2019 werd ze schepen bevoegd voor Haven, Ruimtelijke Ordening, Stadsontwikkeling en Patrimonium in Antwerpen, en voorzitter van de raad van bestuur van het Antwerpse havenbedrijf. Annick is een fervent looper en is verzet op reizen. Ze brengt haar vrije tijd graag gezellig met familie en vrienden door.

✉ annick.deridder@n-va.be
📱 [fb.com/annick.deridder.10](https://www.facebook.com/annick.deridder.10) 📺 @AnnickDeRidder
🌐 www.annickderidder.be 📞 @annick.deridder

Whatsapp

The screenshot shows a WhatsApp chat with Maaïke De Vreese. The messages are as follows:

- White bubble: Proficiat! De plenaire gaf groen licht voor het fusiedecreet, nu kunnen we finaal starten! 🙏 (18:02)
- Green bubble: Dank je wel, het harde werk van iedereen levert op! 🇳🇱👊 Nu op naar een nóg sterkere motor van de Vlaamse economie. 😊 (18:02)
- White bubble: Absoluut, nemen we morgen trouwens samen die foto voor onze sociale media? (18:04)
- Green bubble: Doen we! Tot morgen! (18:05)
- Separator: VANDAAG
- Image: A photo of two women, Annick and Maaïke, standing together.
- Green bubble: Dag Maaïke, hier is alvast de foto die we daarnet genomen hebben. (09:12)

The bottom of the chat shows the input field with the text "Type a message" and icons for emojis, attachments, gallery, and voice recording.

My Ship Tracking

'Een app die je live informatie geeft over schepen van over de hele wereld. Mijn passie voor de haven en alles wat daarbij hoort, maakt dat ik regelmatig de app open. Zo check ik tijdens een looptochtje aan zee steevast welke schepen er aan de horizon passeren.'

RAFC Official

'Als geboren en getogen Antwerpenaar ben ik van kleins af aan een trouwe supporter van de Royal Antwerp Football Club. De app levert directe informatie over de club, de competitie, wedstrijdverslagen ...'

Polar Flow

'Wanneer ik een moment vrij heb, ga ik graag lopen. De ene keer al wat langer dan de andere. Mijn trouwe partner is de app Polar Flow. Handig om je trainingssessies bij te houden, zeker wanneer je opbouwt naar een wedstrijd zoals de 10 Miles op 24 april.'

HET Malle

VAN SANNE VAN LOOY

**‘Ik wil heel
aanspreekbaar
blijven’**

‘Lokale politiek, dat is iets voor oude mannen in gordijnen kostuums’, dacht Sanne Van Looy toen men haar tien jaar geleden vroeg om zich lokaal te engageren bij N-VA Malle. In januari 2022 gordde ze als dertigjarige de burgemeesterssjerp van haar gemeente om en werd ze een van de jongste burgermoeders van Vlaanderen. Het kan dus verkeren, maar een toevalstreffer is het niet.

Sanne studeerde nog – Geschiedenis van de oudheid – toen ze haar eerste stappen zette in de lokale politiek. Ze stond zelfs met een half been in Bologna, waar ze een jaar doorbracht als Erasmusstudent aan de universiteit. Het was het typische verhaal van een lokale afdeling die op zoek is naar jong en vrouwelijk talent voor de lijstvorming, en die gaat aankloppen bij haar leden. In dit geval bij vader Van Looy, die dacht dat zijn dochter wel interesse zou hebben.

En dat was ook zo. ‘Ik was al tijdens mijn studie veel met politiek bezig. De N-VA was een logische keuze. Het Vlaams-nationalisme gaat over identiteit, over gemeenschapsvorming. Dat is mijn meug. Alleen had ik een bepaald beeld van de lokale politiek. Ik dacht dat het iets was voor oude mannen in gordijnen kostuums. Zoals Balthazar Boma of zo.’

Het was echter niet Boma, maar de dynamische en jonge Wouter Patho die haar overtuigde om de stap te zetten. Sanne ging in 2012 mee op de lijst staan ... en werd prompt verkozen. ‘Dat was gezien mijn plaats op de lijst nogal onverwacht, maar ik heb geen seconde getwijfeld om mijn mandaat op te nemen. Ik heb toen als raadslid veel geleerd, ook van Wouter Patho, toen – en nu nog steeds – OCMW-voorzitter.’

Een naakte politica

‘Niemand zou in 2018 raar opgekeken hebben als Wouter toen de lijst had getrokken, maar toch kreeg ik het volle vertrouwen om samen met hem een tandem te vormen en lijsttrekker te worden. Daar ben ik dan →

HET MALLE VAN SANNE VAN LOOY

- geboren op 26 februari 1991 in Deurne
- gemeenteraadslid sinds 2012
- parlementair medewerker van Kathleen Krekels tussen 2015 en 2021
- schepen van Ruimtelijke Ordening, Mobiliteit en Wonen van 2018 tot 2022
- sinds 2022 burgemeester van Malle
- woont samen met Pieter-Jan
- houdt van joggen en een goed boek op vakantie

ook honderd procent voor gegaan', vertelt Sanne. En dat is niet overdreven, want Sanne ging zich bij letterlijk bijna elke Mallenaar voorstellen. 'Ik heb zeker bij 70 procent van alle huizen aangebeeld. En wie niet thuis was, kreeg een handgeschreven briefje in de bus met mijn contactgegevens. Zo heb ik alle straten van Malle gezien. Die huisbezoeken werden heel positief onthaald.'

Al leidden ze wel eens tot onverwachte situaties. 'Ik kwam bij een oudere man en die zei: *Ik wil wel eens een naakte politica zien*. Ik wou maken dat ik wegkwam, toen hij vervolgde: *Dan weet ik dat ze geen zakken heeft om te vullen*. Hilariteit alom. Al ben ik er zeker van dat al die bezoeken ervoor gezorgd hebben dat ik zoveel voorkeurstemmen kreeg.'

0,34 procentpunt. Dat was het verschil tussen de lokale partij Democratische Beweging Malle (DBM) en de N-VA. Toenmalig burgemeester Harry Hendrickx van DBM, toen al bijna 25 jaar onafgebroken burgemeester, kreeg 1.435 voorkeurstemmen. Sanne strandde op een zucht daarvan, met 1.221 rode bolletjes achter haar naam. De deal was snel beklonken: Harry Hendrickx zou na drie jaar zijn sjerp overdragen aan Sanne, die eerst schepen van onder meer Ruimtelijke Ordening werd. Hendrickx had bij de overdracht overigens mooie woorden over voor Sanne: 'Ik zie dat goedkomen. Ze is er klaar voor. Ik heb vertrouwen in haar, anders zouden we die overeenkomst over de wissel nooit gemaakt hebben.'

Sanne was er inderdaad klaar voor. 'Ik heb naar dat burgemeesterschap toegeleefd en me sterk voorbereid.

Ik ben zelfs publiek recht gaan bijstuderen. En als schepen heb ik me natuurlijk goed kunnen inwerken in tal van dossiers. In het begin was het wat zoeken en routines vinden. En véél handtekeningen zetten, dat is ongelofelijk. Je capteert heel veel, maar je kan ook veel dingen in gang zetten. Ik kan mijn dag wel plannen, maar er komt altijd wel iets tussen. Soms denk ik dat ik telkens een kwartiertje vroeger moet vertrekken naar een afspraak, omdat men mij toch altijd wel ergens aanspreekt. Maar dat vind ik niet erg. Ik wil ook heel aanspreekbaar blijven. We zeggen misschien te vaak tijdens verkiezingscampagnes dat de mensen ons altijd kunnen bellen, maar voor mij is dat toch belangrijk. Soms gaat het over kleine dingen, maar het is fijn dat je de mensen kan helpen. Dat geeft een goed gevoel.'

'Geburgemeesterd'

De eerste echte lakmoesproef als burgemeester volgde al snel, bij de grote voorjaarsstorm van 18 februari. 'Daar ben ik echt 'geburgemeesterd', zeg maar. Je moet op korte termijn veel beslissingen nemen, zaken voorbereiden, constant communiceren. De sluitingsprijs van Oostmalle (*de laatste veldrit van het seizoen, red.*) kon weer doorgaan, maar in code oranje moesten de tenten open blijven voor ventilatie. Het was echter ook code oranje voor het weer, waarbij men vroeg de tenten gesloten te houden. Een spannend weekend.'

'Tijdens de vorige campagne hebben huisbezoeken het verschil gemaakt'

‘Het enige bier dat ik lust’, zegt Sanne over het befaamde trappistenbier van Westmalle.

Malle was ook een van de eerste gemeenten die Oekraïense vluchtelingen opving. ‘Dat was chaos, wat natuurlijk eigen is aan een crisis. En dat maakt meteen ook duidelijk wat er fout loopt in dit land en hoe staatssecretaris Mahdi de bal volledig heeft misgeslagen. We hadden de oproep van de staatssecretaris beantwoord, omdat we hier met een groot verblijfcentrum zitten. De bedoeling was dat het om tijdelijke opvang ging, maar even later stond hier een bus en daarna was het ‘trek uw plan’. Die mensen werden hier letterlijk gedropt, er was geen lijst met namen of andere gegevens. Uiteindelijk is iedereen goed terechtgekomen, maar we gaan snel op onze limieten botsen. De nood aan collectieve voorzieningen is echt hoog. We misten ondersteuning vanuit de federale regering. Die kwam er wel vrij snel vanuit Vlaanderen.’

Sanne is bovendien trots op de solidariteit bij de inwoners van Malle. ‘Dit is een relatief kleine gemeente, maar een hechte, warme gemeenschap. Dat zie je ook aan het verenigingsleven, dat van onderuit heel veel organiseert. Daarom is het ook fijn om hier burgemeester te mogen zijn. In zo’n gemeenschap deel je veel met elkaar. Een tijdje geleden was ik op de heel ontroerende begrafenis van de zoon van de vorige burgemeester. Even later moest ik een huwelijk inzegenen. Dat is het unieke aan het burgemeesterschap: je deelt lief én leed met je inwoners.’

Groen langs rechts voorbijgestoken

Ruimtelijke ordening blijft voor een kleine gemeente als Malle een belangrijk thema. Het is een constante oefening om het vele groen, de kernversterking en het behoud van het landelijke karakter in evenwicht te houden. Maar het lukt. ‘We zeggen niet voor niets dat in Malle rust en bedrijvigheid mooi samengaan. We voeren ook een heel groen beleid. We steken hier Groen langs rechts voorbij. Het milieuthema is dan ook oer-Vlaams en de N-VA op het lijf geschreven.’

Er is niet alleen het groene Malle, er is ook het goud van Malle: het befaamde trappistenbier van Westmalle. ‘Het is het enige bier dat ik lust’, geeft Sanne toe. ‘Er speelt natuurlijk ook een psychologische factor mee: als je weet dat je het goud van Malle aan het drinken bent, smaakt het des te beter.’ Is het niet sneu voor de mensen van Oostmalle dat hun fusiegemeente vooral bekendstaat om het gouden vocht van de burens? Sanne wuift dat resoluut weg: ‘Mallenaren kunnen allemaal genieten van onze trots.’ ■

Lokale ondernemers kunnen in Hasselt stadsleverancier worden

Tijdens een netwerkevent ging schepen Dehollogne in gesprek met 150 potentiële stadsleveranciers.

De stad Hasselt wil lokale ondernemers actief en duurzaam betrekken bij de overheidsopdrachten van de stad. 'Door met veel verschillende stadsleveranciers te werken, verhogen we onze lokale welvaart', zegt schepen van Lokale Economie Rik Dehollogne.

Gemeenten en steden hebben niet altijd invloed op de effectieve toewijzing van een overheidsopdracht. De stad Hasselt wil daarom lokale ondernemers motiveren om mee te dingen naar

overheidsopdrachten door alles helder uit te leggen en te duiden.

'Op de nieuwe website www.hasselt.be/stadsleverancier kan men zijn bedrijf registreren. Je vindt er ook een lijst met alle openbare aanbestedingen en veelgestelde vragen. Wanneer de stad marktonderzoek doet en een overheidsopdracht voorbereidt, kan de dienst Aankopen van de stad vervolgens potentiële kandidaten zoeken via de Stadsleverancier', verduidelijkt Rik.

Kuurne heeft een hart voor de zorg

Geluk vermenigvuldigt zich wanneer je het deelt. In de Week van de Zorgverlener bedankte N-VA Kuurne daarom de zorgverleners in de gemeente met gelukskoekjes.

Extra steun voor MUG-helikopter

Wie kent de MUG-helikopter niet? De spectaculaire interventies van de Brugse MUG-heli waren een tijdlang te bewonderen in het tv-programma *Helden van hier: in de lucht*. De MUG-heli doet jaarlijks 700 interventies in West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen en redt zo gemiddeld 40 mensenlevens per jaar.

Vanaf dit jaar zal de provincie op aandringen van de N-VA-fractie de subsidie voor de West-Vlaamse MUG-helikopter verhogen van 110.000 euro naar 150.000 euro. Provincieraadslid en arts Jan Van Meirhaeghe is verheugd dat de provincie haar verantwoordelijkheid neemt. 'We wachten wel nog steeds op een structurele financiële bijdrage van de federale overheid. De provincie heeft contact opgenomen met de federale regering om een structurele basisfinanciering te bekomen. Er is nu een studie besteld. Het kan een optie zijn om de MUG-heli over heel België in te zetten. Op termijn moet er alleszins een structurele financiering van het bevoegde overheidsniveau komen.'

Vlaanderen houdt van de koers

JONG N-VA OP DE KEMMELBERG

RONDE VAN VLAANDEREN

OMLOOP HET NIEUWSBLAD

DENDERMONDE

Nieuwe afdelingsbesturen

Alle lokale bestuursverkiezingen zijn ondertussen achter de rug. Van harte proficiat aan alle herverkozen én nieuwe bestuursleden! We zijn blij dat u (opnieuw) een engagement wil aangaan om uw afdeling de komende drie jaar te leiden en zo de N-VA op de kaart te zetten in uw gemeente.

PEER

HEMIKSEM

MERELBEKE

In memoriam Hugo Draulans

Op vrijdag 11 maart is oud-burgemeester van Dessel Hugo Draulans op 88-jarige leeftijd thuis overleden. Hugo werd geboren in Dessel en had er heel zijn leven een tandartspraktijk.

Hugo was een overtuigd Vlaams-nationalist en is heel zijn leven politiek actief geweest. Eerst voor de Volksunie, die hij in Dessel mee oprichtte, nadien voor de N-VA. In Dessel was hij in totaal 36 jaar gemeenteraadslid, waarvan zes jaar burgemeester (van 1983 tot 1988) en twaalf jaar eerste schepen (van 1989 tot 2000). Daarnaast was hij provincieraadslid van 1965 tot hij in 1982 senator en lid van de Vlaamse Raad werd, de voorloper van het Vlaams Parlement.

Eind vorig jaar werd Hugo nog in de bloemetjes gezet als pionier van de N-VA in Dessel.

BRUSSEL

TAALDISCRIMINATIE IS EEN FAIT DIVERS IN BRUSSEL

Gilles Verstraeten: 'Groen en Open Vld stellen voor de taalwetten te 'moderniseren' en ze dus minder streng te maken.'

Het gaat bergafwaarts met de tweetalige dienstverlening bij de Brusselse OCMW's. Nooit eerder voldeden zo weinig aanwervingen aan de taalwetgeving. 'Taaldiscriminatie is een oud zeer in Brussel, maar het interesseert de Brusselse regering niet', zegt Brussels parlementslid Gilles Verstraeten. Het slachtoffer: de kwetsbaren in Brussel die enkel het Nederlands machtig zijn.

De taalwetgeving moet garanderen dat iedereen in onze hoofdstad een beroep kan doen op een tweetalige dienstverlening. Het toezicht op de naleving van de taalwetten door de lokale besturen in Brussel ligt in handen van de vicegouverneur. Nooit eerder heeft die zoveel aanwervingen bij de OCMW's moeten schorsen dan in 2020. Bij de contractuele aanwervingen zelfs 95 procent van het totale aantal. 'Stuk voor stuk omdat ze in overtreding waren met de taalwetgeving', zegt Gilles. 'Maar eigenlijk kennen we de ware omvang van het probleem niet. Sommige gemeenten weigeren, ook na lang aandringen, om de vicegouverneur op de hoogte te houden van

de aanwervingen en de verplichte pariteit Nederlands-Frans op leidinggevend niveau.'

Resolutie weggestemd

Na een schorsingsbeslissing van de vice-gouverneur moet de Brusselse regering een onwettige aanwerving vernietigen. 'Maar dat gebeurt nooit, laat staan dat het rapport van de vicegouverneur wordt besproken binnen de regering. Dat laatste heeft Franstalig Gezondheidsminister Alain Maron van Ecolo me vorig jaar in het parlement nog met de glimlach bevestigd. De meerderheid, inclusief Groen en Open Vld, stemde onze resolutie weg om het rapport wel te bespreken, om geen nieuwe onwettige aanwervingen of bevorderingen in OCMW's door te voeren en om een masterplan uit te werken met bijvoorbeeld taalopleidingen. One.brussels-Vooruit achtte het zelfs niet nodig om aanwezig te zijn.'

Wet omzeilen

Taaldiscriminatie krijgt totaal geen aandacht van de Brusselse regering, die nochtans de mond vol heeft van meertaligheid en de bestrijding van discriminatie. 'De stilte van

Gezondheidsminister Elke Van den Brandt van Groen spreekt boekdelen. Erger nog: Groen en Open Vld stellen voor de taalwetten te 'moderniseren' en ze dus minder streng te maken. Maar dat zal geen zoden aan de dijk brengen als de Brusselse overheden niet tot de orde worden geroepen en de gebrekkige aandacht voor het Nederlands in het Franstalige onderwijs ongemoeid wordt gelaten. Stemmen binnen one.brussels-Vooruit pleiten zelfs voor een apart OCMW voor Nederlandstaligen. De wet omzeilen in plaats van ze toe te passen, dus. Hallucinant en totaal onaanvaardbaar.'

Nog lange weg te gaan

De Franstaligen erkennen het probleem en dat is ooit anders geweest. Waar er vroeger een bewust en expliciet anti-Vlaams beleid was, blijft het tegenwoordig echter bij lippendienst met wat aangeboden taalcursussen en vage beloften. Maar de situatie wordt jaar na jaar slechter en het aantal onwettige aanwervingen groeit steeds verder aan. 'Ondertussen kunnen kwetsbaren die enkel het Nederlands machtig zijn amper bij de Brusselse OCMW's terecht. Op het terrein verandert helaas niets.' ■

VLAAMS

STERKE VLAAMSE STEM IN BUITENLANDS BELEID

Vlaams volksvertegenwoordiger Karl Vanlouwe wil een stevigere rol voor Vlaanderen op het vlak van het Europese en buitenlandse beleid. Daarvoor moeten enkele samenwerkingsakkoorden tussen de deelstaten en de federale overheid geactualiseerd worden.

Samen met collega's Joris Nachtergaele en Maarten De Veuster nam Karl het initiatief en vraagt hij de Vlaamse Regering om bij de federale overheid aan te dringen op de herziening van een kaderakkoord en twee samenwerkingsakkoorden die ondertussen bijna dertig jaar oud zijn. Hij verwijst daarbij naar het Vlaamse regeerakkoord, dat de snelle en volledige herziening van die akkoorden vooropstelt.

Karl Vanlouwe

Volwaardige vertegenwoordiging

'Conform het *in foro interno*, *in foro externo*-beginsel zijn de deelstaten bevoegd om ook internationaal op te treden voor hun interne materiële bevoegdheden, zoals onderwijs of leefmilieu. Maar de bestaande akkoorden zijn niet aangepast aan de interne Belgische bevoegdheidsverdeling', zegt Karl. 'Om onze bevoegdheden maximaal in te vullen, ook in het buitenland, is het essentieel dat we over een volwaardige Europese en internationale stem en vertegenwoordiging beschikken.' De bal ligt nu in het kamp van de federale regering.

VLAAMS

LESGEVEN IS ALLES GEVEN

Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts en de onderwijspartners lanceren de campagne 'Lesgeven is alles geven': tegelijk een imago- en rekruteringscampagne.

'Lesgeven is alles geven' wil in de eerste plaats wijzen op de fantastische en unieke aspecten van de lerarenroeping. Ten tweede is het een rekruteringscampagne die kandidaat-leerkrachten heel praktisch wijst op de verschillende wegen naar het lerarenberoep. 'We zoeken gedreven en ambitieuze mensen, die echt het verschil willen maken en nog heel veel te geven hebben', zegt Ben.

Ben Weyts

Aantrekkelijke job

De job van leraar werd de voorbije jaren stap na stap aantrekkelijker gemaakt. Zo werden de arbeidsvoorwaarden verbeterd en kwam er meer ondersteuning in de klas. Beginnende leerkrachten krijgen sneller uitzicht op een vaste benoeming, er is meer aanvangsbegeleiding, zij-instromers kunnen voor een hele resem vakken tot tien of twintig jaar anciënniteit meenemen, leerkrachten krijgen ICT-ondersteuning, er zijn nieuwe internet- en fietsvergoedingen, er zijn extra middelen om leerkrachten vrij te stellen van administratieve en andere niet-kerntaken, en ga zo maar door.

FEDERAAL

SLACHTOFFER MOET WETEN WANNEER VERDACHTE VRIJKOMT

Momenteel geldt er geen wettelijke regeling om een slachtoffer in te lichten wanneer de verdachte van de feiten uit voorlopige hechtenis wordt vrijgelaten. Kamerlid Sophie De Wit diende een wetsvoorstel in om het informatierecht voor slachtoffers een uniforme wettelijke basis te geven.

Sophie De Wit

Sophie wil dat de belangen van het slachtoffer binnen het strafrecht meer aandacht krijgen. 'Als je slachtoffer werd van bedreigingen en geweld, dan is het maar logisch dat je wil weten wanneer de verdachte van die feiten weer wordt vrijgelaten. Dat is heel belangrijk voor de gemoedsrust van slachtoffers, zodat zij zich daarop kunnen instellen en niet onvoorbereid de verdachte toevallig ergens tegen het lijf lopen.' Ook de Europese Slachtofferrichtlijn bepaalt dat slachtoffers in zo'n geval recht hebben op informatie.

Zwaarwichtige feiten

Omdat ook de rechten van verdediging gerespecteerd moeten worden, zal het toepassingsgebied van het informatierecht beperkt zijn tot zwaarwichtige feiten waarvan aangenomen kan worden dat ze een aanzienlijke impact hebben op het slachtoffer.

HET RUSLANDPROBLEEM VAN PVDA EN VB

De Partij van de Arbeid en het Vlaams Belang hebben een 'Ruslandprobleem'. Het achtervolgt hen sinds Poetin het bevel gaf Oekraïne aan te vallen.

De PvdA heeft het niet voor de Russische president, maar koestert als marxistische partij wél grote antipathie tegenover de Verenigde Staten en de NAVO. In het antikapitalistische wereldbeeld zijn dat vijanden van Rusland en epigonen van 'het imperialisme'. Die dogmatische wereldbeschouwing is breed gedragen door de marxistische partijkaders. Het maakt dat de PvdA-fracties tijdens parlementaire debatten naar aanleiding van de Russische inval schaamteloos argumenteerden tégen een veroordeling van Rusland.

Aan de extreemrechtse kant van het politieke spectrum was er wel een voorliefde voor de Russische president. En omgekeerd beschouwt

Poetin de extreemrechtse partijen als nuttige idioten om Europa te destabiliseren. Zo ging VB-voorzitter Van Grieken trots als een pauw op de foto met collega-voorzitters als Marine Le Pen van het Franse Rassemblement National, Matteo Salvini van de Italiaanse Lega en Heinz-Christian Strache van de Oostenrijkse FPÖ. Twee rode draden verbinden zijn selfie-vrienden: de extreemrechtse ideologie én het feit dat ze niet vies zijn van Russisch geld. Le Pen leende meer dan 10 miljoen euro van Russische banken, Salvini onderhandelde in Moskou over samenwerking met zijn Lega en Strache moest ontslag nemen toen een filmopname lekte waarin hij Russische campagnesteun besprak.

Vervelender dan foute vrienden zijn daden van eigen VB-mandatarissen. Na de Russische inval op 24 februari moest Filip Dewinter in allerijl een evenement met de Russische consul-generaal afzeggen. Die zou op 10 maart

speechen in het Antwerpse VB-secretariaat op de Amerikalei, gevolgd door een 'wodkareceptie'. Via Dewinter heeft het VB al langer banden met het Russische regime. Zo kon Dewinter op de foto met Syrisch dictator Assad, een bondgenoot van Poetin. Getrouwen van Dewinter zoals Anke Van dermeersch en Hans Verreyt zijn niet toevallig in de Interparlementaire Unie voorzitter van respectievelijk de sectie Wit-Rusland en Rusland. Anders dan bij diplomatieke of handelsmissies om staats- of commerciële belangen te behartigen, richtten VB'ers zich op politieke hand-en-spandiensten voor het Kremlin. VB-parlementsleden Jan Penris, Christian Verougstraete en Frank Creyelman waren bijvoorbeeld in maart 2014 op het Oekraïense, door Rusland geannexeerde schiereiland Krim: naar eigen zeggen om toe te zien op het eerlijke verloop van het referendum over de toekomst van de Krim. In realiteit om de Russische bezetting te legitimeren. ■

1989

Groot gezin

Freya wordt geboren in 1989 als derde in een gezin met vier kinderen.

De weg van Freya Perdaens

1999

Op Ketnet

Freya is te gast in het Ketnetprogramma *Mijn Gedacht* over kinderrechten. 'Ik vond dat het recht op *onnozeliteit* ontbrak. Kinderen leren door stommiteiten te begaan, en dat recht moest volgens mij gegarandeerd worden.'

2010

Stage in Schotland

In 2010 loopt Freya stage bij het Scottish Fairtrade Forum en Oxfam Scotland. Tegelijk voert ze mee campagne voor een parlamentskandidaat van de SNP. Ze ontmoet er ook huidig Schots premier Nicola Sturgeon.

2012

In de politiek

Freya komt een eerste keer op in 2012. In 2016 legt ze de eed af als Mechels gemeenteraadslid. In 2018 trekt ze de lijst in Mechelen en in 2019 wordt ze verkozen tot Vlaams Parlementslid.

2014

Gaymes

Samen met een vriendin organiseert Freya de Gaymes in Mechelen, een protestactie tegen de manier waarop men op de Winterspelen in Sotsji de LGBT+-rechten met voeten treedt.

2019

LARP

Freya's voornaamste en bijzondere hobby is LARP (*live action role play*, avontuurlijke rollenspelen). Ze speelt niet alleen zelf mee, maar schrijft ook mee aan de verhaallijnen.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Luc De Vos

'WE ZIJN MET DE VERKEERDE VIJAND BEZIG'

Op 24 februari rolden de Russische tanks de Oekraïense grens over en zag de wereld er plots helemaal anders uit. Luc De Vos, emeritus hoogleraar en kolonel op rust, praat ons bij.

H **ebben we ons de voorbije jaren zo blind-gestaard op Russisch president Poetin?** 'Poetin is 22 jaar aan de macht. Dat doet iets met een mens, zeker als die macht zo uitgesproken en autoritair is. Er is al genoeg gezegd en geschreven over zijn beweegredenen. Zijn daden zijn op geen enkele manier goed te praten, al blijft hij in eigen land populair. Maar stel je even voor: ooit leefde het idee van een Russisch lidmaatschap van de Europese Unie, en een vergevorderd partnerschap met de NAVO. Dat momentum hebben we gemist. We beloofden na de val van de USSR de NAVO niet uit te breiden ten oosten van Duitsland. We hebben het omgekeerde gedaan. Rusland stond zwak. Iemand die zwak staat, mag je niet vernederen. Anderzijds: ook Rusland heeft beloftes gebroken, bijvoorbeeld de garantie van de territoriale integriteit van Oekraïne in ruil voor de massa's kernwapens die er lagen.'

Grote buur China kijkt met argusogen naar het conflict.

'Weet u, eigenlijk zijn we met de verkeerde vijand bezig. China is veel autocratischer dan Rusland. Het is in feite de verkeerde oorlog. Rusland had zelfs een potentiële bondgenoot kunnen zijn bij het indammen van de geostrategische agenda van de Chinezen.'

Oekraïne is onze achtertuin. Taiwan ligt wel heel ver hiervandaan.

'Dat is zo, maar vergeet dat befaamde artikel 5 van de NAVO niet. (Een gewapende aanval tegen een NAVO-partner wordt als een aanval tegen alle partners beschouwd, red.) De Amerikanen hebben garanties gegeven aan Taiwan. Als het tot een botsing komt, zullen de VS niet nalaten om onze hulp in te roepen. Het is natuurlijk geopolitiek op het hoogste niveau: als de VS bijspringen in Europa tegen de Russische agressie, is dat eveneens een signaal aan China dat de EU de Amerikanen zal steunen indien nodig.'

Wat kan ons leger in het geheel der dingen betekenen?

'Dat men nu eens eindelijk met een deftig plan komt. De extra investeringen zijn goed, maar daar hoort een visie bij. Het probleem zit 'm bij de landmacht. Flahaut (voormalig PS-minister van Defensie, red.) heeft die omgevormd tot een humanitaire interventiemacht, met lichte bewapening. Daarmee kan je geen oorlog voeren op het continent. We moeten opnieuw naar een zwaarder leger, zoals we dat in de jaren 70 hadden. Met meer manschappen, echte tanks en artillerie die naam waardig. Niet de klucht die ze nu hebben. De belangrijkste opdracht van het leger is 'onze wereld' te beschermen. Daarvoor moet je voldoende slagkracht hebben.'

'Rusland had een potentiële bondgenoot kunnen zijn bij het indammen van de geostrategische agenda van de Chinezen'

'We moeten opnieuw naar een zwaarder leger, zoals we dat in de jaren 70 hadden'

Er gaan stemmen op om de dienstplicht opnieuw in te voeren.

'Maar dat haalt niets uit! In de jaren 70 telde ons leger 100.000 manschappen. Amper 30.000 van hen waren dienstplichtigen. Het probleem zit bij de rekrutering. Zeker in Vlaanderen, waar de werkloosheid laag is. Een loopbaan in het leger is bij ons niet echt een vorm van sociale promotie, zoals in de VS of het VK. Wie in ons land niet wil werken, kan dat perfect volhouden. We moeten ook onze kazernes beter spreiden. Nu is het gros van onze troepen geconcentreerd in Limburg (*Leopoldsburg en Kleine-Brogel, red.*). Hoe overtuig je iemand uit West- of Oost-Vlaanderen om naar daar te trekken? Het zou overigens ook niet slecht zijn om de Civiele Bescherming over te hevelen naar het leger. Zo vergroot je alvast het volume.'

Is een EU-leger een mogelijke piste?

'Eigenlijk zijn landen als België of Nederland te klein als het gaat om defensie. Je moet

dus gaan samenwerken. Dat zou inderdaad kunnen op Europees niveau, maar je kan moeilijk eenheden gaan mengen. De taalkwestie is een te grote barrière. Ieder land moet zijn specifieke deel doen. Dat is nu bij lange niet het geval. En natuurlijk moet je duidelijke afspraken maken over besluitvorming. Ik volg daarin de bezorgdheid van Theo Francken. De beslissing om Belgische soldaten te sturen, moet in België worden genomen.' ■

Luc De Vos is emeritus hoogleraar en kolonel op rust. Hij was buitengewoon hoogleraar Belgisch Buitenlands Beleid aan de KU Leuven en gewoon hoogleraar Krijgsgeschiedenis aan de Koninklijke Militaire School. Hij is nog steeds een veelgevraagd spreker over militaire aangelegenheden.

Geflitst

Vlaams Parlementslid Koen Daniëls wordt de voorzitter van de onderzoekscommissie kinderopvang. Die heeft de taak om de veiligheid in de kinderopvang te onderzoeken. 'We zullen alles moeten uitklaren', zegt Koen. 'Van de vergunningsprocedure tot de inspectie en de handhaving.'

De achterstand in de behandeling van asiel dossiers is onder paars-groen toegenomen met liefst 53 procent. 'Het beleid van Sammy Mahdi (CD&V) faalt', stelt zijn voorganger op Asiel en Migratie Theo Francken vast.

Filip en Mathilde vangen drie families vluchtelingen op. '77 gebouwen, 9 kastelen, 13 hoeses, 7.500 hectare grond. Daarin komen drie Oekraïense gezinnen. Zelfs niet op kosten van het Paleis, maar ten laste van de Schenking, een staatsinstelling.' Niet heel solidair, vindt Kamerlid Tomas Roggeman.

In 2021 werden er in Vlaanderen liefst 7.261 dieren in beslag genomen. Dat is 76 procent meer dan het jaar ervoor. 'We merken steeds meer aandacht voor dierenleed en een steeds grotere inzet van Vlaanderen inzake controle en handhaving', zegt Vlaams Parlementslid Allessia Claes.

‘Met Geert Bourgeois hebben we heel wat kunnen bereiken’

DIRK ROCHTUS DOCEERT DUITSE CULTUURGESCHIEDENIS EN INTERNATIONALE POLITIEK

In de loop van dit interview zegt Dirk Rochtus: ‘Je kan niet alles hebben. Het is het een of het ander.’ Maar dat staat in schril contrast met hoe de voormalige adjunct-kabinetschef van Geert Bourgeois zijn agenda vult. Het antwoord op de vraag ‘Hoe is het nog met Dirk Rochtus?’ is dan ook: ‘Druk, zeer druk.’

Dirk Rochtus had al een stevig academisch parcours afgelegd toen hij in 2005 gebeld werd door Mark Andries, toenmalig kabinetschef van Geert Bourgeois. Of hij mee zijn schouders wou zetten onder het Vlaamse internationale beleid. De prof Diplomatieke Geschiedenis zag die uitdaging wel zitten, al was er wel wat aarzeling: ‘Ik stond volop in de academische wereld. Als ik die uitdaging zou aannemen, zou ik me daar een stuk van moeten verwijderen.’

Toch ging Dirk Rochtus in op de vraag. ‘Buitenlands beleid boeit me enorm. Het appel van Geert Bourgeois om Vlaanderen op de internationale kaart te zetten, sprak me echt aan, ook gezien mijn academische achtergrond. Daarenboven kom ik uit een Vlaams nest. Ik zag dus wel de mogelijkheid om beide zaken te combineren.’

Het was ook voor de buitenwereld een verrassing. ‘Ik had geen partijkaart. Dat werd toen toch heel positief bekeken: een minister die iemand zonder partijkaart een job aanbiedt als adjunct-kabinetschef, dat was toch redelijk ongezien. Natuurlijk speelde mijn Vlaamse inborst wel een rol. Anders had ik me nooit geëngageerd.’

In die periode was de N-VA nog bij lange niet de leidende volkspartij die ze nu is.

Meer nog, het voortbestaan van de partij hing nog steeds aan een zijden draadje. ‘Voor mij maakte dat niet uit’, zegt Dirk. ‘Mij ging het om het feit dat ik mee dat Vlaamse buitenlandse beleid vorm kon geven. Al geef ik toe dat veel mensen me vreemd aankeken toen ik zei dat ik voor de N-VA ging werken. ‘Wie?’, kreeg ik vaak als reactie. Stel je voor.’

Het een of het ander

Een functie op een kabinet is vaak een springplank naar een verdere politieke carrière, maar bij Dirk beperkte die zich tot een mandaat als gemeenteraadslid in Mortsel. ‘Een heel andere wereld, dicht bij de basis. Daar leer je in feite het klappen van de zweep.’ Toch bleef het daarbij. ‘Ik had niet echt de ambitie om me volledig te smijten in de politiek. Mocht ik er vroeger mee begonnen zijn, misschien, mijmert hij. ‘De roep van de academische wereld was te sterk. Daarenboven: het is het een of het ander. En ik was niet bereid mijn academische loopbaan op te geven.’

Dus trok Dirk Rochtus de deur van het

1. Op een redactievergadering van 'Doorbraak'. Dirk is er nog steeds chef-buitenland.
2. Dirk Roctus is voorzitter van de raad van bestuur van VLEVA, het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap
3. Samen met Geert Bourgeois op een huldiging in Roeselare in 2016.
4. Dirk Roctus is een veelgevraagde gast in politieke programma's, ook over de taalgrens.

kabinet na twee jaar achter zich dicht. Al kijkt hij wel tevreden terug op die periode. 'We hebben heel wat kunnen bereiken, ondanks het beperkte gewicht van de N-VA in de regering toen. Geert Bourgeois heeft echt wel bakens verzet op het vlak van buitenlands beleid, media, administratie. Ik ben blij dat ik mijn steentje heb kunnen bijdragen.'

Zijn passage op het kabinet was wel een springplank naar tal van functies binnen de *civil society*, zoals hij dat mooi omkadert. 'Ik zetelde en zetel in tal van raden van bestuur van organisaties die de ambitie hebben om Vlaanderen een prominente rol te laten spelen op internationaal gebied: VLEVA (Vlaams-Europees Verbindingsagentschap), SARIV (Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen), het Vlaams Vredesinstituut. Organisaties die vaak in de achtergrond vertoeven, maar wel nuttig werk verrichten.'

Wie de boeken en opiniestukken van Dirk Roctus wat volgt, kan nauwelijks naast zijn affiniteit met Duitsland kijken. Al is

dat zacht uitgedrukt. 'Het is een passie, ja. Het is ook deels mijn beroep, want ik doceer Duitse geschiedenis. Ik heb het van thuis uit meegekregen. Mijn vader citeerde graag Nietzsche, Schiller en Novalis. Zo werd mijn interesse gewekt. Op mijn achttiende trok ik naar Bonn voor het *Grundstudium* aan de faculteit Filosofie. Nadien koos ik voor Germaanse Filologie en Politieke Wetenschappen. Dat heb ik ook doorgetrokken in mijn academische carrière, met een doctoraat over de 'derde weg' in de DDR.'

Bijzondere tijden

Niet alleen de liefde voor de Duitse literatuur en filosofie, ook de geschiedenis en politiek van het land fascineren Dirk Roctus. Hij volgt de huidige geopolitieke situatie op de voet. 'De *Zeitenwende* van Scholz, waarbij Duitsland miljarden gaat investeren in defensie, komt voor mij als een verrassing. Zeker als je weet dat de SPD en de Grünen het pacifisme in hun DNA hebben. Het zijn dan ook bijzondere tijden.'

Ook Turkije wekt al jaren Dirks interesse, mede dankzij de vriendschap die hij opbouwde met een Turkse medestudent. De rol die het land momenteel speelt als bemiddelaar in de Oekraïense crisis verbaast hem niets. 'De Turken hebben altijd een uitstekende, uitgekende en sluwe diplomatie gehad. Ze pakken dat goed aan, en het Westen reageert daar positief op. Dan zijn zaken als mensenrechten en de rechtsstaat al snel vergeten. Zo blijkt dat je in de internationale politiek vooral belangen hebt. Moraliteit is iets voor de zondagspreek.'

Internationale politiek, kunst, filosofie: Dirk kan er uren over vertellen. Het is duidelijk dat zijn dagen goed gevuld zijn. Zo is er ook zijn engagement als voorzitter van de raad van bestuur bij het ADVN, het archiefcentrum van het Vlaams-nationalisme – 'het collectieve geheugen van de Vlaamse beweging' – en zijn werk als redacteur voor *Doorbraak*, de Vlaamse opiniesite. Volgens ene senior writer van *De Morgen* is die site 'morsdood'. 'Ach,' wuift Dirk Roctus dat weg, 'dat is compleet bij de haren getrokken. We hebben alsmar meer lezers en alsmar meer auteurs.' ■

1

2

3

4

1 VEERLE GEERINCKX VOLGT LORIN PARYS OP

Lorin Parys neemt afscheid van de politiek. Acht jaar zetelde hij als Vlaams Parlementslid voor de N-VA en vier jaar was hij ondervoorzitter van de partij. Sinds begin van de maand is hij aan de slag als CEO van de Pro League. LEO wenst hem heel veel succes met die nieuwe uitdaging.

Veerle Geerinckx (49), burgemeester van Zemst en voormalig voorzitter van de partijraad, zal in het Vlaams Parlement het zijtje van Lorin overnemen. Ze legt tijdens de eerste plenaire vergadering na de paasvakantie de eed af als volksvertegenwoordiger.

2 VEERKRACHT VAN DE ZORG

Corona zette een ongeziene druk op ons zorgsysteem. Maar de federale regering zorgde nooit voor meer capaciteit en de versnippering van bevoegdheden leidde tot nog meer chaos.

Xavier, die ouder is van een gehandicapte

dochter, zorgkundige Wim, psychologe Eline en huisarts Koen spraken voor onze camera over de problemen in de zorg, die door de coronacrisis alleen maar werden uitvergroot. Bekijk hun pakkende getuigenissen en de reacties van de betrokken parlementsleden op het YouTube-kanaal van de N-VA of via www.n-va.be/veerkracht-van-de-zorg.

3 DENKDAG DEFENSIE

Bent u lid van de N-VA en heeft u ervaring in of met defensie? Dan nodigen Kamerleden Peter Buysrogge, Theo Francken en Darya Safai u van harte uit om met hen en gelijkgezinden van gedachten te wisselen over de toekomst van onze landsverdediging binnen en buiten de grenzen. De denkdag vindt plaats op vrijdag 10 juni van 10 tot 17 uur in het Craywinckelhof in Lubbeek.

Vooraf inschrijven is verplicht en kan via mail aan nele.demartelaere@n-va.be.

4 KERNUITSTAP: VERGISSING VAN DE EEUW

In de treinstations van de Vlaamse provinciehoofdsteden deelden parlementsliden en lokale vrijwilligers op 17 maart theelichtjes uit aan de pendelaars. Daags voor de federale beslissing over de kernuitstap wilde de partij daarmee nog eens wijzen op het belang van het openhouden van zoveel mogelijk kerncentrales.

‘De N-VA kiest voor een realistische energiemix, waarin kernenergie een rol moet blijven spelen. Dat is de goedkoopste en meest klimaatvriendelijke energiebron’, benadrukte Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy, die samen met Anneleen Van Bossuyt en Marius Meremans aan het station van Gent-Sint-Pieters van de partij was.

5 HET HART HOOG VOOR OEKRAÏNE

Begin maart vertrokken vanuit Brussel vier bestelwagens volgestouwd met medisch materiaal, kledij, babyvoeding, pampers en

5

8

6

7

andere hulpgoederen naar Oekraïne. N-VA-politici Karl Vanlouwe, Kris Van Dijck, Koen Metsu, Joy Donné en Theo Francken leverden de goederen persoonlijk af in een depot bij de Oekraïense ambassade in Warschau, vanwaar ze verder verdeeld werden. Naast goederen werd er ook 15.000 euro ingezameld voor de aankoop van medisch materiaal. Vlaanderen en Brussel blijven solidair met de Oekraïense bevolking.

6 NIEUWE REEKS WEBINARS

Via webinars blijft de N-VA haar leden informeren over belangrijke actuele thema's. Noteer alvast in uw agenda dat Johan Van Overtveldt u op 20 april om 20 uur meer vertelt over de torenhoge inflatie en de impact ervan op onze koopkracht. Op 16 mei volgt een webinar met Frieda Gijbels en Elke Sleurs over de ziekenhuisfinanciering, specifiek bedoeld voor wie werkt in de zorgsector.

Benieuwd naar onze eerdere webinars (met Bert Wollants over de energiekwestie

en Theo Francken en Peter Buysrogge over de inval in Oekraïne)? U kan die steeds herbekijken op het YouTubekanaal van de N-VA. Voor toekomstige webinars ontvangen de leden een uitnodiging via e-mail.

Beschikken wij nog niet over uw e-mailadres? Geef dat dan snel door via het ledenportaal op mijn.n-va.be.

7 OP TOURNEE MET BDW

Partijvoorzitter Bart De Wever is op tournee, en dat zal Vlaanderen geweten hebben! Na gesmaakte en druk bijgewoonde bijeenkomsten in de arrondissementen Leuven, Waas, Brugge-Torhout-Oostkust en Kortrijk-Roeselare-Tielt, doet hij ook alle andere arrondissementen nog aan.

Meer info en inschrijven:
www.n-va.be/op-tournee-met-bdw

8 WINTERTREFFEN EN BESTUURSVERKIEZINGEN VAN JONG N-VA

Op vrijdagavond 4 maart verzamelde Jong N-VA in Dworp voor het jaarlijkse Winter-treffen. Naast interessante lezingen van onder anderen Theo Francken en Ben Weyts was er in het goedgevulde programma ook ruimte om op een informele manier kennis te maken met de andere Jong N-VA'ers. Een ludieke quiz sloot de dag af. Zondag 6 maart was het dan tijd voor de voorzittersverkiezing en de aansluitende bestuursverkiezingen van Jong N-VA. Niet minder dan 240 Jong N-VA'ers namen daaraan deel. Jeroen Bergers werd verkozen tot nieuwe voorzitter van Jong N-VA. Hij volgt Viktor Rooseleer op, die sinds maart 2020 het uithangbord was van de grootste Vlaamse jongerenpartij. De andere leden van het gloednieuwe Dagelijks Bestuur zijn Nick Van Elsen (secretaris), Shauny Bronders (penningmeester), Klaas De Smedt (voorzitter afdelingsraad), Torben Gering (afgevaardigde N-VA-partijbestuur), Joachim De Leenheer, Evi Rasschaert, Arne Vermeersch en Mike Verslijpe.

Joachim Pohlmann is kabinetschef Cultuur van Vlaams minister-president en minister van Cultuur Jan Jambon

‘Zonder cultuur zouden we elkaar nog meer de kop inslaan’

Toen Joachim Pohlmann de overstap maakte van het woordvoerderschap naar het kabinet Cultuur schreven onze dierbare vrienden van ‘De Standaard’: ‘Een minister bepaalt het beleid en de kabinetschef voert dat uit. In het geval van Joachim Pohlmann zal dat het omgekeerde zijn.’ Kort door de bocht, zo blijkt. In een gesprek met LEO legt Joachim uit wat hij doet, en vooral waarom.

‘Jan Jambon neemt de eindbeslissing’, reageert Joachim op die uitspraak van de krant. ‘Ik geef advies en de minister volgt dat of niet. In het geheel der dingen zegt de minister oké, of hij ziet het anders. Zo eenvoudig is het.’ Al wijst Joachim er wel op dat hij veel vrijheid krijgt van Jan Jambon.

‘Dat ligt in de aard van de minister, maar het heeft natuurlijk ook te maken met het feit dat hij niet alleen minister van Cultuur is, maar vooral minister-president. Dat is fijn bij bijvoorbeeld begrotingsbesprekingen. De minister van Cultuur zit altijd mee aan tafel. Maar cultuur is niet altijd de eerste prioriteit. Dat maakt dat ik redelijk wat vrijheid krijg om de dingen zelf in te vullen.’

Zo zorgt Joachim ervoor dat alle adviseurs op het kabinet mee zijn met de algemene visie van de minister en dat alle dossiers gestroomlijnd verlopen. Daarnaast stuurt hij ook de administratie aan en zorgt hij ervoor dat alle reglementen en decreten

opgevolgd worden en dat de budgetten in orde zijn.

Onder hoogspanning

Als kabinetschef Cultuur heeft Joachim nauwe banden met de cultuursector. ‘Dat is wel uniek in mijn functie. De gesubsidieerde cultuursector is rechtstreeks van de overheid afhankelijk en staat dus voortdurend in contact met ons. Zeker als de subsidiedossiers worden besproken. Dan staat de sector onder hoogspanning.’

‘Dat de minister-president ook minister van Cultuur is, is handig. Zo zit cultuur altijd mee aan de onderhandelingstafel’

Er is momenteel zo’n subsidieronde aan de gang. Hoe doet iemand dat die ooit verklaarde dat ‘over smaak wél valt te twisten’ en die rond cultuur een ‘gramsciaanse revolutie’ wou starten? ‘97 procent van de cultuursubsidies ligt vast in decreten’, zegt Joachim. ‘Daar bestaan kaders voor die nageleefd moeten worden. De overheid subsidieert datgene wat in de markt geen overlevingskansen heeft maar waarvan wij vinden dat het waardevol is. Bijvoorbeeld de opera, die zonder subsidies gewoonweg niet

rendabel is. En binnen de gesubsidieerde cultuursector is er dan nog eens een enorm onderscheid tussen hedendaagse kunsten, klassiek, podium, erfgoed, ... Dé culturele wereld bestaat niet.’

Bijna iedereen is langsgeweest

‘Er is een goede, professionele verstandhouding gegroeid met de cultuursector. De start was wat moeilijk, omdat de Vlaamse Regering vrij laat uit de startblokken geschoten is, met meteen een besparingsronde, ook bij cultuur. Er was nauwelijks tijd voor overleg. Maar we zijn daarna onmiddellijk met alle betrokkenen gaan praten. Bijna iedereen is hier langsgeweest.’

Een van de speerpunten van de Vlaamse Regering moet de Vlaamse canon worden. Corona gooide weliswaar wat roet in het eten, maar er staat veel in de steigers. ‘Eind dit jaar lanceren we *Het Verhaal van Vlaanderen*, een tv-serie die op een toegankelijke, vlotte manier de geschiedenis van Vlaanderen vertelt. De echte canon is natuurlijk vooral een instrument voor onderwijs en inburgering. Ook op dat vlak staan we al heel ver. En binnenkort is er het *Museum van Vlaanderen*, een virtueel museum dat onze geschiedenis en ons erfgoed zo dicht mogelijk bij de mensen moet brengen.’

Mens kan niet zonder kunst

Het verschil met zijn vorige professionele leven als partijwoordvoerder vindt Joachim immens. ‘Als woordvoerder leef je bijna in een parallelle realiteit. Je bent

Joachim Pohlmann: 'We subsidiëren kunst die in de markt geen overlevingskansen heeft, maar waarvan wij vinden dat die waardevol is.'

voortdurend bezig met perceptie, vooral in de media. Je gaat bepaalde dingen als noodwendig en zeer belangrijk beschouwen, terwijl ze in de realiteit misschien niet zoveel uitmaken. Dat is het grote verschil met nu: je ziet de effecten van wat je doet in de echte wereld. Neem nu de Boonprijs, de nieuwe Vlaamse literaire prijs. We hebben in het begin van de legislatuur gezegd dat we zo'n nieuwe prestigieuze prijs wilden, en dit jaar hebben we hem voor de eerste keer uitgereikt.'

'Kunst is een levensnoodzakelijke behoefte', besluit Joachim. 'Het is eigen aan de mens. Sinds het moment dat de mens vuur kon manipuleren en werktuigen maken, begon hij versieringen te maken in grotten. Het zit gewoon in ons. Stel je eens een leven voor zonder kunst. Dat je op de radio alleen naar politieke discussies kon luisteren, zonder een streepje muziek. We hebben kunst gewoon nodig, anders zouden we elkaar nog meer de kop inslaan, uit pure frustratie.' ■

Dit voorjaar verscheen *Weesland*, de derde roman van Joachim Pohlmann. Daarin vertelt hij het levensverhaal van een zogenaamde pied-noir in Algerije die in het vreemdelingenlegioen tegen de onafhankelijkheid van zijn land vecht. In de rubriek *Meerwaarde* op bladzijde 30 leest u daarover meer.

MEER WAARDE

Assita, ontbaar en vrij

Goed nieuws voor de fans van Europees Parlementslid Assita Kanko. In februari ging Assita van start met een eigen podcast, *Ontbaar en Vrij*. In elke aflevering gaat ze dieper in op gevoelige thema's rond vrijheid en gelijkheid. Zo gaat ze in gesprek met onder anderen de bekende Franse filosoof en schrijver Pascal Bruckner over de impact van *woke*, omgekeerd racisme en de cancelcultuur.

U vindt de podcast *Ontbaar en Vrij* van Assita Kanko op Spotify.

Weesland

Teruggetrokken in Toscane overschouwt maestro Vittore zijn leven. Als wijnboer maakte hij fortuin, maar geluk kon het hem niet brengen. Dat liet hij achter in Algerije, het land dat hij eens zijn thuis noemde. Wat hem nog restte, was zich vastklampen aan een wereld die met elke ademstoot iets meer verdwijnt. Rondwalend in zijn kasteel keert hij terug naar Noord-Afrika. Naar de wijngaard waar hij opgroeide, naar zijn jaren als legionair in het vreemdelingenlegioen en naar zijn rol in de Algerijnse oorlog. Maar vooral naar Nawal, zijn jeugdviendin, die achterbleef.

Met *Weesland* schreef Joachim Pohlmann, voormalig partijwoordvoerder en huidig kabinetschef Cultuur op het kabinet-Jambon, een indrukwekkend portret van een man die beseft dat zijn leven geleid is. Het is een verhaal over schuld, verraad, verlies en inkeer. Het is het relaas van de zoektocht naar een vaderland die eindigde in een tragedie. En uiteindelijk is het een biecht zonder verlossing.

Weesland is uitgegeven door Borgerhoff & Lamberigts en tegen 22,99 euro verkrijgbaar in uw lokale of online boekhandel.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Weesland*. Ze moeten

wel het antwoord kennen op de vraag: 'Hoe noemt men de Franse kolonisten die tot 1962 in Algerije woonden?' Stuur uw antwoord voor 4 mei naar LEO@N-VA.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Het hoofd koel houden

Een halve eeuw geleden voorspelden onheilsprefeten dat de mensheid afstevende op een catastrofe: uitputting van grondstoffen, milieuvervuiling, bevolkingsexplosie, gat in de ozonlaag. 'Stop de groei,' klonk het overal, 'of de boel ontploft'. Maar de doemdenkers kregen ongelijk.

In zijn nieuwe boek *Waarom het klimaat niet naar de knoppen gaat (als we het hoofd koel houden)* legt filosoof Maarten Boudry uit hoe we de klimaatcrisis kunnen oplossen, zoals we ook eerdere ecologische rampen hebben afgewend. Maar dan moeten we dringend uit een ander vaatje tappen. We kunnen ons niet de luxe van ideologische dogma's en heilige huisjes veroorloven. We moeten het klimaatprobleem rationeel en pragmatisch aanpakken. En we moeten vooral het hoofd koel houden.

5x gratis

Het nieuwe boek van Maarten Boudry is ontstaan als aanvulling bij en update van zijn eerder verschenen boek *Waarom de wereld niet naar de knoppen gaat*. Naar aanleiding van het nieuwe

boek heeft uitgeverij Prometheus het vorige heruitgebracht.

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Waarom de wereld niet naar de knoppen gaat*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heet de leerstoel aan de UGent die Maarten Boudry als eerste bekleedt?' Stuur uw antwoord voor 4 mei naar LEO@N-VA.be of N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Erfgoeddag

Na een geannuleerde editie in 2020 en de coronaproof editie in 2021 is Erfgoeddag dit jaar helemaal terug. Erfgoedorganisaties overal in Vlaanderen en Brussel leggen u op zondag 24 april uitgebreid in de watten met een ongezien aantal activiteiten. In de hoofdrol: archieven, erfgoedbibliotheken, erfgoedcellen, heem- en familiekundige kringen, musea en heel wat andere erfgoedorganisaties.

Dit jaar belicht Erfgoeddag het erfgoed van onderwijs en opvoeding. Ontdek snel het programma via www.erfgoeddag.be. Elke activiteit is gratis, maar voor sommige is het nodig om op voorhand te reserveren.

Het juiste antwoord op de wedstrijd vragen en de winnaars vindt u telkens terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE WELSH ZO WELSH ZIJN

Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllantysiliogogoch

Begin mei 2019 schrokken ze zich in Westminster een bult. Wat? Een onafhankelijkheidsmars in Cardiff? Jarenlang wezen opiniepeilingen consistent op een onafhankelijkheidssympathie van om en bij de twaalf procent. In 2019 kwamen dezelfde soort peilingen aan bijna veertig procent! Met, opvallend, vooral veel jonge sympathisanten. Experten weten deze primeur aan de Brexit, want die zou de onafhankelijkheidsgeest uit de Welshe fles hebben laten ontsnappen.

Was de inwoners van Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllantysiliogogoch en alle andere Welshe steden, dorpen én vijftig (!) eilanden via een slimme marketingcampagne een idee aangepraat? Nee. Dezelfde deskundige deskundigen spraken van een logische, zij het wel heel traag op gang gekomen evolutie. In 1979 werd bij een referendum nog het voorstel verworpen voor een aparte Welshe assemblee. Pas in 1997 haalde een soortgelijk referendum het met 50,3 procent, waardoor in 1999 voor het allereerst gekozen kon worden voor het Cynulliad Cenedlaethol Cymru. En ja, het is pas sinds 2006 dat Wales een eigen regering heeft die zelf bevoegd is voor enkele zeer afgelijnde bestuursterreinen. Wales is geen onafhankelijk land – ondanks een eigen nationale ploeg ingeschreven bij de FIFA en de UEFA – maar wel een ‘begrensd gebied met een politieke identiteit’. En vooral, met een eigen taal.

WALES KOMT VAN HET GERMAANSE WOORD WALHA, WAT STAAT VOOR DE OF HET ‘VREEMDE’

De taal is gans het volk

Vandaag spreekt een derde van de bevolking vlot Welsh. Dit *Cymraeg* is pas sinds 2010 de officiële taal naast het Engels. De Keltische taal met haar quasi onnabootsbare stemloze alveolaire laterale fricatieven is een verplicht vak op school. Straffe thrillerreeksen als *Hinterland* en *Keeping Faith* worden in zowel het Engels als het Welsh uitgezonden. De groeiende aanwezigheid van het Welsh voedt duidelijk het Welshe identiteitsgevoel. Net als hun, euh, nogal specifieke keuken met *rarebit* (toast met daarop een mengsel van bier en kaas), *laverbread* (zeewierkoekjes met kaas), *cawl* (dikke soep met groenten, vlees en ... kaas). En wat drinken de Welsh hier allemaal bij? *Real ale*, niet-schuimend bier dat op kamertemperatuur

gedronken moet worden! Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat elk jaar in Llanwrtyd, hartje Wales, de World Alternative Games worden georganiseerd. Liefhebbers kunnen het beste van zichzelf geven in disciplines als worm-aaien, eiergooien en worstelen in jus.

De Welsh, een vreemd volk? Niet moeilijk, Wales komt immers van het Germaanse woord *walha*, wat staat voor de of het ‘vreemde’. En vreemd zijn ze dus altijd al geweest. De Romeinen hielden het er niet zo

heel lang uit en de Angelsaksen durfden de verschillende Welshe koninkrijkes zelfs niet aan te vallen. Het was uiteindelijk Hendrik VIII die het Welshe grondgebied in 1536 annexeerde. Ook behoorlijk *rhyfedd*, raar, is het feit dat Wales geen prinsdom is, hoewel de Britse kroonprins wel prins van Wales genoemd wordt. (Met op zijn eigen wapenschild de van Jan de Blinde ontleende spreuk *Ich dien*.) Mogen we de drie miljoen Welsh met op hun vlag een rode draak en met de ‘prei’ als nationaal symbool een lichtjes eigenaardig, maar wel heel intrigerend volkje noemen? Dylan Thomas, Richard Burton, Shirley Bassey, Anthony Hopkins, Tom Jones, John Cale ... ja, zij mogen het allemaal weten!

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*.

FLANDRIEN, DE.

Wout van Aert. Weggereden uit een uitgedund peloton. Na kilometers beukwerk op de glibberige kasseien van de Carrefour de l'Arbre of een andere moordstrook van de Hel van het Noorden. Het gelaat getekend door modder, zweet en uitputting. De blik strak gericht op de einder. Waar de meet ligt. De verlossing.

Dat is het beeld dat we vandaag hebben van de Flandrien: de onverzettelijke, bonkige eenzaat die over door regen en wind geteisterde Vlaamse wegen buffelt, op weg naar eeuwige roem of bittere afgang. Heroiek in het wielrennen wordt graag wat aangedikt, de Flandrien wordt bovenmenselijk.

De eerste Flandriens waren overigens geen wielrenners. Het was de naam die men gaf aan de seizoenarbeiders die in Wallonië en Noord-Frankrijk een zekere reputatie opbouwden. Vooral als het loonzakje in de cafés werd uitgedeeld.

Geuzennaam of marketingterm?

Het was Karel Van Wijnendaele – wieljournalist, ploegleider, krantenuitgever en vooral gewiekst marketeer *avant la lettre* – die de term Flandrien plakte op zijn (baan) wielerploeg die vaak in Frankrijk ging fietsen.

Dat ze daar zo goed reden, kwam 'omdat ze zonen waren van mensen die te wroeten en slaven hadden, voor de magere brokken van het bestaan. Ze zijn gestaald om den strijd voor het leven aan te gaan!' Michel Wuyts had het niet beter kunnen verwoorden.

Overigens, voor wielrenners uit de Kempen, Vlaams-Brabant of Limburg was er geen plaats in Van Wijnendaeles 'ras der Flandriens'. Die misten volgens hem de verbeterheid.

Flandrien is nu een geuzennaam die vooral door marketeers wordt gebruikt, voor kaas, bier én een echte wielertrofee. Die ooit werd gewonnen door Philippe Gilbert. Een Waal, godbetert.